

L'ESPINGUET

PERIÒDIC FUNERARI

Sortirà cada «quando celis»

Redacció, Administració i Impremta

Granollers, 22 febrer 1933

Salutació

Ciutadans!!!

Unes senzilles pessigolles, transformades en pocs moments en escandalosa picor, convertida ràpidament en forta febrada i alarmant neguit, ens han «arrojat» al «ring» del periodisme seriós, obligant-nos a fer sentir el nostre estrident ESPINGUET.

Qui no hagi assistit, com nosaltres, llargues hores als preparatius d'un esperat part periodístic, no podrà mai explicar-se aquest sobtat determini nostre, que fa llançar-nos a la palestra «sin preparación de clase alguna».

Qui no hagi contemplat, com nosaltres, aquella mitja dotzena de pantalons escorrent-se al so de les rialles de la mitja dotzena de redactors, produïdes pels acudits llegits, rellegits i assaborits per la mateixa mitja dotzena de «plumíferos», abocats des de fa sis mesos a la quotidiana tasca d'afinar la seva es- quella—esquella que abans d'altres sis mesos haurà provocat un extraordinari consum de braguers a tots els que l'hagin escoltada,—no podrà mai explicar-se la nostra impaciència per llançar-nos a la «vindicta pública».

I és que freqüentem i quasi bé vivim en una societat local, on té establert el seu «cuartel general» aquell cos de redacció, que, si més no, amb les seves continuades sessions d'escandalós optimisme i inestroncable gresca, haurà tingut la virtut d'haver fet mig avortar el pobre Carnestoltes.

Per altra banda, importants interessos nacionals: l'«¡Adiós, que me voy a Fernando Póo!», que tan intrigats té en Julitu, en Divina Pastora i en Patxau; «La Conquista de Madrid»—que no s'esveri En Fontdevila—que en aquests temps de catalans i no catalans no deixa d'ésser una bona i esperançadora partitura, i les «Sierras de Granada», que En Marcel·lí Domingo voldria fer desaparèixer per petites diferències tingudes amb el pobre Albéniz, per quin motiu diuen que «no es poden veure»; l'obstrucció que menaça glaçar les canyerries enxufades al dipòsit central; el perill de paralització dels treballs a les fàbriques de bombes, que com a can Vila, a can Prat i a can Bloch, ocupen a tanta gent; la conversió de les «làmines» dels «Molinos Vascos» i altres tants «Molinos» en vulgars papers d'estrassa; la evasió de «capitals», que tan enemistats té els de Terrassa amb els de Sabadell... Tot això, en conjunt i en detall, fa que ens sentim també interessats de tractar a fons la política «d'altura».

En quant a les qüestions regionals, són una munió els assumptes que reclamen la nostra intervenció: les «lligues» de diversos colors ens emmetzinen la vista i el cervell. Els meravellosos projectes de l'Avi, comprant cases i vinyes i mainada per la gent humil, ens amanteguen el cor, la melsa i els «palmons». La tendra joventut de l'Abadal, d'En Puig i Cadafalch i dels altres cinc cents mil joves de les dues lligues, ens alarma i ens encén l'enveja. Les condicions acústiques d'En Pich i Pon, ens obren l'esperança i la gana...

I, què no direm de les coses locals? Potser que elles siguin les que d'una manera més principal motiven la nostra publicació.

Coses i figures de transcendència han desfilat per la pantalla del nostre cervell durant aquests darrers temps, reclamant-nos la nostra intervenció.

L'harmonia fraternal que regna entre els components de les sis «cobles» consistorials: els Esteves, els Ramons, els Manolos, els Pepets i els Valls i Taberners, que amb els seus lluminosos acudits són prou per a fer caure els «roures» i les «bigues» que els sostenen.

Cal només assistir a les sessions municipals per a veure la mala ànima que els aguanta, tant als «ediles» com als «escuchas».

Per la part de dalt, l'Esteve que cerca a tot hora la manera d'abdicar la corona en favor del seu nebot. El nebot dient que a mi demà no m'afaitarà. En «Modesto», capficat amb el dels pernils, sovint, quan li pregunten si vota en favor o en contra, contesta que «no els en pot deixar cap més». En Plantada, del barri de Palou, demanant com un desesperat que treguin els de «Can Casso» de la Plaça de l'Església perquè també es volen dir Plantada. El Carboner, fent constar que ell no ha tocat mai el clarinet. En Tardà, cantant les delícies de la dutxa diària, que encara es fa la il·lusió de que les pren. El germà d'En Claus complint les ordres del senyor Pepet, encara que sembli que no. El Marxant explicant els cavalls i eugues que haurà d'adquirir el Municipi per fer la guitza a l'Estabanell. En Ramon i tota la seva minoria, esquivant i rient a cada estrofa. En Manolo declarant que els empleats que pretenen despedir *no tenen cap tara*. En Jaumet cantant els Goigs de Sant Isidre i demanant que tots els consellers puguin anar a la cloaca. En Peret—com sempre—intentant captar «ondes sonores» amb totes dues orelles. En Roure llegint aquelles actes que semblen el testament d'Amèlia. I, per fi, el gran Manolo—el de Bigues—«arreglando todas las cuestiones con toda facilidad, nocturnidad y alevosía», i sino que ho digui l'Andreu.

Els d'abaix del «tablado» són també part essencial per la bona marxa de la cosa.

El «Capitán Roca», indignat amb els de dalt perquè acaben d'acordar treure el seu nom de l'antiga Plaça del «Cuartel».

En Vinyals, que demana per pendre'ls la mida a tots.

En Carrencanet, que riu i i mastega.

En Fontdevila petit, assajant un nou model d'estenebres que En Lambert ha adquirit a Alemanya per a la banda municipal.

En Recort «clavant-les» a l'Alcalde per haver obligat a En Gendra a treure de manera tan sobtada aquells femers del Camí de Canovelles.

Els de l'Esquerra reclamant el compliment de la Llei de l'embut.

Els «lligueros» demanant a En Peret que faci complir l'acord consistorial d'adquirir quatre pèls de la barba d'En Cambó pel museu.

Els «manuels», cridant com ximplers per a anunciar que ara, per l'abril, quan, d'acord amb el Rector,

guanyin les eleccions, faran portar boina als agutzils.

Els radicals exigint a En Manolo que demani al Consistori pendre l'acord de dirigir-se al govern sol·licitant una o dues crisis.

Els autobosistes, tant paquistes com pratistes, recitant acaloradament el cèlebre romanço «Els Fàs-tics».

Els cooperativistes-electricistes pregant a grans veus — com els moros — per tal de que un raig de llum entri dins la clepsa dels marxants i dels tions.

Els estabanellistes i energiïstes anant i tornant de les respectives centrals per a donar compte del nombre de dinamos, motors, colometes i salts d'aigua que es van rebent a la Cooperativa...

En fi, és tan edificant, encoratjador i temptador el que cada dijous passa al nostre espaiosíssim saló decent, que això seria prou per haver provocat la nostra naixença; però n'hi ha tants d'altres de problemes interessants a la nostra ciutat, que fa que decididament, patriòticament i musicalment copsem ja de manera prematura el valor que per a la vida de Granollers tindrà la nostra publicació.

En donar a llum, volem saludar primerament l'admirat «Be Negre», inspirador de les nostres inquietuds; també de manera ben cordial a la incansable redacció d'«Inquietud», que amb la seva tasca constant de regeneració de les nostres joventuts locals, tant ens ha impulsat a la palestra. Els de «La Gralla» que no s'ofenguin, que amb ells no hi volem res; no podem ni volem tenir tractes amb la gent que tan greument ens ha ferit de ple a ple donant acolliment en les seves planes a l'inexplicable Remitit dels nostres irreconciliables enemics de «L'Esquellot».

En saludar també la Junta del Museu de Granollers «y su comarca», els oferim les nostres columnes per continuar la campanya que han iniciat contra l'Ajuntament per la menaça que pesa sobre d'ells de tancar-los a la presó.

A la Junta d'Estudis Històrics, en celebració de la nostra aparició, els brindem una formosa col·lecció de taules i retauls, arrels de penical i neurelles, que hem trobat de nits, remenant les terres que remouen les brigades d'«A. B. C.».

Als cantaires d'aquells temps; als ocellistes tots; a les empreses funeràries; a les taules del Recó, de les Tres i d'En Petritxol; als coleccionadors de prospectes; als «Previsores del Porvenir»; a la Jefatura de policia; al representant de la «Sociedad de Autores»; als conservadors del monument; als autors del plànol d'urbanització de la ciutat; a la boja joventut del Casino; als financers enterbolits; als «armats» d'En Delmes; als constructors d'escoles; als que regalen cases a l'Hospital; als afectats pels «vados», «uso de aceras sin vado», i «solares sin cercar»; a les tres classes a vapor...

A tots, us saluda L'ESPINGUET i us desitja una vida més llarga que la seva i us recomana til·la, molta til·la, per tal de no pendre-us amb tanta energia i encoratjament les vostres gestes en bé de Granollers, de la comarca i del Vallès Oriental, vertical i horitzontal.

«¡Compañeros: a todos, salud!»

LA REDACCIÓ

Servei meteorològic de L'ESPINGUET

Estació de l'Agència Armengol

El «parte» meteorològic que diàriament facilita l'Agència Armengol a l'Alcaldia, a les 3'30 del matí, diu el següent:

«Plau-me comunicar-vos que en aquesta hora, les 3'30 del matí, els 338 aprenents de frare que tenim allà dalt, gosen de perfecta salut. A. D. G.

Estació del Casino

El parte d'En Pepet al President, diu:

11'11 de la nit.—Fins ara l'atmosfera social és estacionària. encara que hom observa que es va caldejant per moments.

Per l'esdevenidor...

En Porta assegura que no parlarà més dels «Previsores del Porvenir».

En Margarit, que no es ficarà mai més amb les vidues.

En Llobet, que no cantarà més «Lo Cant del Pirata».

En Pacu Sala, que no tocarà més «Els Pastorets».

En Barbany, que no *idem idem* el corneti.

En Torrents, que no ballarà més el Ball de Bastons.

El senyor Amigó, que regalarà la gorreta d'alpaca a En Calvet.

En Calvet, que l'imitar al Tòniu Montanyà li costa 17 encostipats.

El senyor Font, que no donarà més la cara al públic.

El senyor Mora, que no vol tenir cap més «idea».

En Paco Bellavista, que no petarà més betes.

El Nestu, que canviarà l'antena.

En Soler, que s'engreixarà.

En Bardolet, que s'amagrirà.

En Rosàs, que es vendrà el sota-nas a En Torrents.

En Manuel Oliva, que no treurà cap més rifa.

Els Isidrus Comes, que no enraonaran més.

L'Estabanell, que regalarà el famós regle al Museu.

En Canal, que no farà petar més les castanyoles.

En Papitu Rodoreda, que no anirà més a Barcelona, els dies de festa, a llegir els cartells dels teatres.

En Manuel Clot, que afluirà.

El senyor Puchades, que cridarà.

El senyor Sallés, que no prometerà cap més filla.

En Martinet, que regalarà la finca de Ventaferines a l'Estat

En Gurri, que es reconciliarà amb En Boix i tornarà a deixar-li fer el «Luzbel».

En Peret Iglésies, que sol·licitarà el canvi d'«apellido».

En Mador, que s'escursarà.

En Josep, que s'estirarà.

En Pous, carreter, que s'esgrogueirà.

En Trullàs, que no riurà.

En Vila, que no «fraseologiarà».

En Ribó, que no segonejarà. (1)

En Bosch, que es cuidarà ràpidament de la repoblació forestal de la closca.

En Baró, que l'imitarà.

El senyor Queralt, que psicologiarà.

En Sala Bernaus, que no farà més jocs de mans.

En Terrades gran, que es vendrà la sal.

En *idem* petit, que es vendrà la batuta.

El senyor Quincoces, que es distingüïsticà.

En La i En Papitu del Cafetin, que contaràn «La Conquista» (un any o altre).

El senyor Coromines, que s'empassarà l'anell.

I l'Escobar, En Barbany II, En Vidal, En Latorre, En Lassús i el mestre de la Unió, que no tornaran mai més a enfiadar-se.

Estació de La Unió

En Peret Villà ens comunica que el pronòstic del temps en aquella casa assegura que...

L'Espinassa, callarà.

En Papet Garrell, també s'hi esforçarà.

En Ramón, no punxarà.

En Ventura, no s'enfadarà.

L'Enric, no se'ls conyejerà.

En Solsona, no es presentarà.

En Guinart, es farà canviar l'empostissat.

En Massó, que vol deixar de ser *cinesta* per no haver de discutir amb En Guinart.

L'Aureli, no menjarà.

En Valeri, es convertirà.

En Mario, no discursarà.

En Sala, no s'oxigenarà.

I que En Rafel no s'hi ficarà.

Advertiment

Com sigui que les altres estacions locals no han donat compliment al que disposa la Base 5.ª de la Reforma Agrària, no podem admetre'ls els *partes* que ens faciliten, fins i tant que no hagin registrat el seu nom, edat y *demás requisitos legales* a la Secretaria municipal, al Registre de la Propietat i al Registre Civil.

(1) «Segonejarà». Vé de fer el segon.

“CONLLEVANCIA” MUNICIPAL

El gasòmetre municipal ha retornat al nivell que normalment li correspon.

El que fa una temporada havia fet témer una imminent explosió de les diferents classes de vapor que constitueixen la força motriu del Consistori, va esfumant-se a mida que el bon sentit va estenent-se en el cercle acomodatiu de la «conllevancia».

Ja no cal esperar moments de revolta, ni apassionaments, ni aquell descontent que, en forma de lleixiu, va tan bé per a passar bugada.

El safareig municipal és el que hom en diu una bassa d'oli.

La divertida comèdia dels autobusos, que ha donat lloc a dissidències i a que es facin revelacions i acusacions de tota mena, s'ha acabat. Ja no sortiran més fulles parlant del Secretari, ni del pont, ni de la carretera, com en els temps feliços d'eleccions.

En Valls i demés empresaris per la defensa de l'autobús vermell, han decidit esmerçar les seves aficions literàries en els dictàmens municipals, ja que En Pacu de la Fonda per part de l'autobús groc, s'ha compromès reservadament a traspasar els seus xòfers a En Prat, sempre que a aquest n'hi facin falta.

I en aquest cas hem de fer honor al desinterès d'En Prat, qui ha renunciat a altre oferiment que li féu En Pacu, de cedir-li generosament la concessió de Correus.

Naturalment, que apart de l'autobús hi havia altres coses que, barrejades amb els consellers, no cabien a la Casa Gran. Però, s'hi ha tirat un vel.

Tot ho ha resolt la «conllevancia». Però, com que calia, de una manera o altra, fer honor a la parauleta, tot s'ha fet de manera que la satisfacció fos general i extensiva als empleats. Fins En Manolu Bigas, que per Nadal es va quedar sense «propina», resta content, puix ja sap que enguany l'Ajuntament li reserva una sorpresa.

I, quines són les concessions? Quins són els compromisos, els sacrificis, les dificultats que ha estat precis vèncer perquè sigui possible que aquesta «conllevancia», en forma de vareta màgica, harmonitzés els desacords del nostre Consell ciutadà?

Vegi el llegidor que no són poques. I, encara que només sigui per una vegada, permeteu que nosaltres senyalem l'èxit periodístic que representa per L'ESPINGUET poder-ne donar publicitat en forma que ben poc discreparà de l'original del contracte.

Diu aquest:

L'Esteve Camillo dona per oblidades totes les molèsties que hagi pogut sofrir, i, sacrificant-se una vegada més, serà batlle aquesta vegada amb l'aquiescència dels «manolus», la compensació als quals ja es trobarà

En Busquets, s'ha compromès a no enraonar tant; i, a canvi d'això i d'altres mèrits contrets, s'instalarà un seu retrat al saló gran de la Casa Bressol, de la qual ell n'és ponent.

En Valls fumarà caliquenyos durant les sessions, per tal de caldejar el saló, amb la qual cosa evitarà haver de posar la calefacció central amb masses presses i així la inauguració d'aquesta formarà part del programa de la Festa Major, atenent una raonada i respectuosa instància d'En Mendo.

Aquesta feina d'escalfar el saló, En Valls l'accepta voluntàriament; però nosaltres ens creiem que és una mena de sanció per haver firmat aquella fulla que va moure tant d'enrenou.

En Gual, que no s'ha significat gaire en les discòrdies passades, queda encarregat de dictar els «laudos» pertinents, degudament assessorat per l'Oli, sempre, natural-

ment, en el cas de que es produís alguna discrepància que fés necessària la seva intervenció.

En Tió, conservarà la seva autoritat al Cementiri; però renuncia amb caràcter irrevocable al monument que els seus enemics d'abans tenien projectat aixecar-li en el lloc de la seva jurisdicció.

En Ramon Montañà ha fet promesa formal de no tirar més capellans i d'ara endavant pendrà cafè a Can Manel, ja que si seguia anant a l'Europa podria despertar algun recel en la qüestió de l'autobús.

Aquests petits sacrificis En Montañà els ha cotitzat, puix que se li ha fet promesa de que la Plaça Gran serà enrajolada d'acord amb els seus desitjos i que En Castellet tornarà a posar davant de casa seva aquelles pedres que fan de passera quan plou.

En Manolu Pagès s'abstindrà de fer unes declaracions polítiques que tenia en projecte demanant la dimissió de tots els que manen més que ell, i com que En Busquets ja no li farà la guitza, queda establert que a dalt aniran d'acord però a baix, al saló de sessions, En Manolu es reserva el dret d'enraonar tres vegades. Demés, el Consistori acordarà adouquinar-li el carrer.

L'Estrada, amb poca cosa està content. Ha quedat encarregat de tramitar el traspàs d'unes cases que el notari Font cedeix a l'Hospital, guiat, — com no? — per la seva provada generositat.

En Peret Pineda tornarà a escoltar, tal com ho feia quan no enraonava, i l'Ajuntament li regalarà un be, que si bé va destinat a la secció de be-ne-fi-cèn-cia que En Pineda té al seu compte, li cap el dret de lluir-lo el dia de Carnestoltes, si es decideix a disfressar-se de Sant Joan per a anar a la Rua.

En Cladellas i En Ribas, obligats a vetllar perquè no es trenqui cap més urna al seu districte, pagaran un dinar de germanor als veïns de Palou, acte en el qual En Mayol pronunciarà el seu primer discurs i En Julià, recordant els seus bons temps, es posarà el ruquet i passarà la safata.

En Bofill, tindrà categoria d'oficial dels bombers, amb dret a sabre i a lluir el trajo d'uniforme; demés, tindrà «pase» per viatjar gratuïtament en l'autobomba.

En Tardà, actuarà de diplomàtic parcial en favor del Batlle, i a canvi dels seus serveis es procurarà que per sorteig li correspongui quedar-se al Consistori quan vingui l'hora de la seva renovació.

En Marian Gibert seguirà essent de la mateixa opinió, ja tantes vegades per ell exposada, puix que res li aconsella un canvi de criteri o de procedir.

En Sadurni Ventura, ocuparà el lloc parlamentari dels «manolus», quan el propi Manolu passi a ésser tinent d'alcalde. Aquest nomenament pot coincidir amb la inauguració de la Cooperativa local de fluid elèctric.

En Taberner es disposa a prendre un tònic nerviós que li ha recomanat En Saló perfumista, a canvi de que En Camillo li farà ofrena del «Manual del perfecto consejero municipal», en el qual trobarà paraules més convincents que els cops de puny. Demés, En Taberner conservarà el seu càrrec a la Junta de Reformes Socials, on tants i tan bons i senyalats serveis ve prestant en favor del proletariat.

En Colomer, renunciarà totalment a la part que li correspon de la delegació de mercats, que tanta feina li porta, i es dedicarà de ple a escriure les seves memòries en un volum que pensa publicar-lo pròximament, avalat amb el «visto bueno» d'En Peret Pineda.

***

En el nombre vinent de L'ESPINGUET exposarem altres coses que avui callem pel respecte que ens mereix el secret que tots devem a les sorpreses que per Carnestoltes es preparen.

LLA-PIS

Secció de « rumors »

Hom diu que.....

...Que la Junta del Casino, amb la cooperació de l'esgarriada joventut de la casa, ha conseguit de la Companyia M. S. A. que en atenció a les pròximes festes del Carnaval, circulin entre Barcelona i Granollers els mateixos trens de cada dia... però amb caràcter extraordinari...

...Que la societat local "Amics de la Llevadora dels Gosos" projecta celebrar una manifestació monstre per a protestar de la detenció del "curandero" ex-granollerí, conegut per "El inventor catalán", pescat per la policia barcelonina en el precís moment d'extirpar un apèndix i un index a un concitadà nostre.

...Que el grup de previsionistes que acabdilla En Porta i el de cooperativistes que segueix a En Taverner lluitaran junts en les properes eleccions municipals.

...Que l'Albarranch, En Serra, En Regàs, l'Escobar i En Vidal han desistit de representar "Las Carceleras".

...Que En Bosch i l'Escobar, "produceurs" de la pel·lícula de dibuixos "La història de la rateta que escombrava l'escaleta", s'han repartit 37856'87 "leandras", producte de les repetides projeccions del film.

...Que els propietaris de l'Avinguda de Santiago Rusiñol, "trozo enclavado" entre el camp de futbol i les "casas baratas", protesten de que l'Ajuntament els hagi obligat a construir edificis de cinc pisos.

...Que l'actual Ajuntament, sense necessitat d'emprèstits odiosos, ha construït 17 escoles capaces per a donar cabuda a 17,000 infants i infantes de "ambos sexes".

...Que els aparells sonors del Majestic i del Casino no tenen el grip.

...Que els divorciats i divorciades, per a fer qualsevol servei hauran de sortir de la parada.

...Que els radicals ja no són tan radicals i que els radicals-socialistes ja són més radicals.

...Que a En Cunillera no hi ha Déu que li dongui entenent de tornar-se a presentar.

...Que el Secretari ha comprat la "palomera" de Blanes i la regala a l'Ajuntament per tal de col·locar-la al lloc que deixarà buit el monument.

...Que el monument, emparant-se en la nova llei d'arrendaments de la propietat urbana, demana una forta indemnització per a marxar.

...Que el Sr. Raspall i el Sr. Grau ja dormen plegats.

...Que aquesta mena de cosa que En Valls, En Colomer, En Gibert i En Taberner senten per En Camillo, a Castell-fullet de La Roca en diuen amistat.

...Que En Julià de Palou, indignat amb els radicals perquè ara no l'han fet de junta, els ha retirat la concessió de les mines de pebre negre que aquell bon home té a l'ex-poble.

...Que els radicals, justament sulfurats, han sabotejat les mines.

...Que de resultes del sabotatge i de l'última marinada, el pebre ha envaït el pati de Can Mayol i totes les gallines ploren com "canaieta".

...Que En Mayol demana danys i perjudicis a En Julià.

...Que En Julià té per advocat En Santiago de Riba i En Mayol En Jesús Ulled.

...Que amb tot això, els que hi perderan són les que gastaven pebre i els que venien pebreres.

...Que aquella empresa productora de films que havia adquirit uns grans terrenys a Sabadell, s'ha desdit del trac-

te per haver pogut comprovar que milers de pins que contaven les escriptures, tot eren regalècies.

...Que la Glòria Guzman vol ésser enterrada a Granollers.

...Que el Notari Gatell ha presentat una demanda contra En Manel Oliva per "allanamiento de cuerpo" i "atropello sonoro".

...Que En Parera de Cànoves ha escrit a En Marius Masó notificant-li que no li dona la gana de pagar l'empostissat.

...Que la Junta del Casino no ens ha donat res perquè fem propaganda per les festes del pròxim Carnaval.

...Que els urbans aniran a Barcelona per a aprendre les normes de circulació local, que bona falta els fan.

...Que el guàrdia Gómez no hi anirà, perquè ja sap el que es fa.

...Que el "quefa" de policia municipal va a Amèrica, sol·licitat per aquell Govern per a combatre els "gangsters".

...Que durant la seva absència, En Sabatu actuarà de detective local i tindrem sorpreses, ja que tothom sap que En Lope li té gelosia i no el deixa desenrotllar.

...Que el Majestic ha acabat el termini per lluir la façana del carrer de l'Enginyer.

...Que sembla que ara l'empresa serà més pròdiga en repartir "pases" perquè ningú no en digui res.

...Que la Lliga Regionalista ha obert una subscripció per a canviar el nom del ròtul, d'acord amb la Lliga Catalana.

...Que els antics propietaris de la Torre de Pinós l'han cedida a la Junta del Museu local i que diumenge l'Albarranch i els seus trenta homes l'aniran a recollir, revestint l'acte de tota solemnitat.

...Que els de can Rovira han demanat l'exclusiva per treure'n model i fer-ne mones de "crocant".

...Que el senyor Roura es farà "soci" del Casino per a fer broma.

...Que l'Alcalde i En Mador han fet les paus, a base de que "La Gralla" tindrà l'exclusiva d'informacions municipals.

...Que la setmana entrant al Liceu s'estrena "La Marieta dels ous frescos", lletra d'En Ruera i música d'En Miquel Joseph.

...Que mossèn Enric no es ficarà més en les cases de senyors a regar les flors del pali ni a tirar-los la pilota a l'olla.

...Que els veïns del carrer de Sant Roc protesten de la Ràdio que té en Gorchs, perquè els mareja, puix que hi canta uua dona que l'alé li put.

...Que per altra part els cafeters, apoiats pels barbers, "caballiterus", "organillerus" i empresaris locals i forans de bars, teatres i "tabarins", protesten de la mateixa ràdio, que no paga drets a la Societat d'Autors i els pren la parròquia.

CASINO DE GRANOLLERS

Carnaval de 1933 : Dimarts, a les 5 tarda

Concurs Internacional de Medicina

Tema preferent a tractar

La Neurella Ensorrada

Per a invitacions: El talonari de la Societat

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers